

Sanseveria

Blijspel in twee bedrijven

door

JOHAN DOBBELAAR

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SANSEVERIA** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JOHAN DOBBELAAR** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Zebedeus Quist - Doktor Quist

Mina den Hamer - zijn huishoudster

Annabel Quist - zijn dochter

Ria de Ruijter - vriendin van de dochter

Lies Bracke - dame van relatiebureau

Kaatje de Ridder - schoonmoeder van Ria

Tuur van Zweden - dienstmaat

DECOR:

Minimaal twee deuren, zo mogelijk ook nog een tuindeur. Kamer met tafel en enkele stoelen, ook een "luie stoel".

REKWISIETEN:

Eetkamertafel en minstens twee stoelen, "luie" zetel, zo mogelijk ook een bankje. Krant, tijdschriften, 2 sanseveria's, stapel beschreven papieren, weekeindtas, handtassen voor de dames, mobiele telefoon, dienblad met koffiekopjes, t-tag, nep-barometer, gieter, stofdoek, afwashandschoenen, jeneverfles, artikel op A4, deegrol, papiergeld, 2 potten augurken, spuitfles slagroom, enkele flesjes bier (zowel volle als lege), flesopener, koffer, zakdoek, brief, damespruik, dameskleding voor Tuur, breipennen, opgezet breistukje in roze, pijp met pijptabak.

EERSTE BEDRIJF

Bij het openen van het doek zitten Doktor Quist en Annabel op het toneel. Doktor Quist leest aan tafel de krant en Annabel leest een tijdschrift in de luie stoel.

Quist: Kijk, dat ergert me nou een beetje aan die krant he. In Zeeuws-Vlaanderen kan er geen hond z'n poot optillen of ze schrijven 't in de krant, maar van wat er aan de andere zijde van de Westerschelde gebeurt, daar lees ik niets van.

Annabel: Maar vader, als je zo graag wilt weten wat er aan de hand is aan die kant van de Westerschelde, waarom zijn we dan niet daar gaan wonen? Ik begreep het toch al niet; na je jarenlange werk in Holland wil je eindelijk terug naar je eigen provincie, naar Zeeland waar je geboren bent... En dan koop je tot mijn grote verbazing een huis in Zeeuws-Vlaanderen in plaats van in je geboortestreek Zuid-Beveland.

Quist: Ja maar Annabel, mijn kind; je moet niet vergeten dat ik meer dan dertig jaar heb gewerkt in de psychologie en dan is het soms beter om je niet te begeven tussen mensen die je goed kent.

Annabel: Dat begrijp ik niet.

Quist: Ach, als je aan de top van je vakgebied hebt gewerkt, gaan mensen altijd vragen aan je stellen, en uhh....daar heb ik eigenlijk geen zin meer in. Hier weet niemand wat voor werk ik heb gedaan en stelt niemand er dus vragen over, begrijp je?

Annabel: En hier kun je een heleboel nieuwe mensen leren kennen.

Quist: Hoezo?

Annabel: Ja, je moet toch een beetje een sociaal leven hebben, of niet soms?

Quist: Ik zou niet weten waarom.

Annabel: Vader, je wilt hier toch niet gaan zitten vereenzamen?

Quist: Waarom niet?

Annabel: Omdat ik binnenkort weer vertrek naar mijn kamers in Leiden om verder te gaan met mijn studie en dan praat je hier straks tegen de planten.

Quist: Het is al erg genoeg Annabel, dat jij die huishoudster hebt aangenomen, want als het aan mij lag, praatte ik inderdaad alleen maar tegen de planten.

Annabel: Wat ben ik dan blij dat ik die huishoudster heb aangenomen, anders zou je alleen maar discussie voeren met de Sanseveria. Nu komt er tenminste iedere dag een levend wezen over de vloer.

Quist: En wat voor een levend wezen!

Annabel: Ja, het is wel een beetje een typisch mens, dat moet gezegd, maar... (*wordt onderbroken*)

Quist: (*boos*) Een BEETJE een typisch mens? Dat noem jij een BEETJE EEN TYPISCH MENS??? Annabel; ik ben in mijn 36-jarige loopbaan als psycholoog nog nooit een afwijking als dat hier tegen gekomen! En ik HEB wat gekken en idioten gezien, Annabel, dat mag je van me aannemen.

Annabel: Vader, vader, doe toch kalm. Denk toch om je bloeddruk.

Quist: Ik heb nooit in mijn leven last gehad met mijn bloeddruk, maar sinds dat gekke mens hier over de vloer komt, lijkt mijn bloedsomloop wel een achtbaan.

Annabel: Vader, ik heb een idee: waarom sla je er je boeken eens niet op na. Zoek eens op in de registers van de psychologische en psychiatrische wetenschap aan welke afwijkingen onze Mina allemaal lijdt en hoe ze te genezen zijn.

Quist: (*begint te lachen bij het idee*) Ja, zoals je weet heb ik nog een aantal jaren psychiatrie gestudeerd ook, dus ik zou er best een paar pillen in durven duwen.

Annabel: Waar in?

Quist: In dat gekke mens natuurlijk.

Annabel: Eerst observeren, vader!

Quist: Ja, nou! Daar word ik vrolijk van, als ik dat moet observeren.

Annabel: Gelukkig maar dat ik ook psychologie studeer vader, dan kun je mijn boeken er ook bij halen; die zijn veel moderner en daar staan een heleboel afwijkingen in.

Quist: Ik weet al een paar pillen die ik ga draaien....

Annabel: Welke dan?

Quist: Cyaankalipillen! Een heleboel!

Annabel: Vader! Als je nu zo doet....

Quist: Nee, kind... (*slaat krant dicht*) Zoals je weet ben ik al jaren van plan mijn ervaringen in de psychologie aan het papier toe te vertrouwen (*alsof hij het voor zich ziet*) "Levenslessen uit de psychologie door doctor Zebedeus Quist" Ook over de gekkenhuizen en zo.

Annabel: Vader toch; gekkenhuizen bestaan toch al lang niet meer.

Quist: Nee, noem het maar psychiatrische ziekenhuizen, maar het komt allemaal op hetzelfde neer! Ik heb het zelf nog gezien, dat ze de patiënten wisselbaden gaven; eerst ijskoud en dan kokend heet. Dat zouden we eens met die dolle Mina moeten doen! (*lachend*) Goh! Wat zou die gillen zeg!! Maar ja, mijn boek dus....Jammer dat ik niet met een computer overweg kan, want je kunt bij een uitgeverij niet meer aankomen vandaag de dag met een handgeschreven stuk.

Mina: *(op door deur 1, zeer luid)* Goede morgen! Mijnheer de dokter, juffrouw Annabel. Hebben juffrouw en mijnheer goed geslapen? *(Quist opent de mond om te antwoorden, maar voor hij zover is, gaat Mina al verder)* Mooi, zo mag ik het horen. Hadden mijnheer en juffrouw nog wensen voor het eten? *(Annabel en Quist willen allebei wat zeggen, maar komen weer niet aan bod, want Mina gaat verder)* In dat geval heb ik zelf alreeds voorzien in een menu; vooraf een groentesoep, vervolgens gekookte aardappelen met spruitjes en achteraf flensjes.

Quist: Flensjes?

Mina: Juist, flensjes, heerlijk, lekker, gezond.

Quist: Maar... *(wordt weer onderbroken)*

Mina: En iedereen lust ze!! *(dwingend)*

Annabel: Mina, wil je er rekening mee houden dat mijn vriendin komt logeren? Ze komt vandaag en zal dus wel mee eten.

Quist: Vriendin? Daar weet ik helemaal niets van!

Mina: Mag ik u er op wijzen dat het belangrijker is dat IK, in mijn functie van huishoudelijk medewerkster, op de hoogte ben van aankomende en vertrekkende bezoekers. En mag ik u er tevens op wijzen dat ook ik in dit geval niet op de hoogte gesteld ben, zoals wel te doen gebruikelijk is in onze branche.

Annabel: O, dan ben ik dat zeker vergeten te zeggen... *(wordt onderbroken)*

Mina: Gelukkig treft u in mij een flexibele werknemer m/v zodat ik nu terstond maatregelen kan treffen om het bezoek van uw vriendin ordelijk te laten verlopen. Blijft de dame in kwestie voor een uurtje of is het voor langer, zodat er wellicht meer faciliteiten moeten worden aangesproken?

Annabel: Uhh, ja. Ze blijft een paar dagen.

Mina: Dan zal ik een bed op moeten maken in de logeerkamer. Maar goed dat ik die helemaal op orde heb gebracht. *(Mina draait zich om om af te gaan)*

Quist: Maar Mina....

Mina: *(wendt zich met een hautaine blik naar Quist)* Ja?

Quist: Spruiten? Ik...

Mina: Zeerrrrr gezond dokter. Goed, de logeerkamer! *(gaat met grote passen af door deur 1)*

Annabel: Tsja, een beetje overdonderend is ze wel.

Quist: Volgens mij is ze hiervoor partizane geweest!

Annabel: Ze denkt ook nog steeds dat je vroeger huisarts bent geweest.

Quist: Ja, veel mensen kennen maar een soort dokter. À propos Annabel; wie is die vriendin die vandaag komt logeren?

Annabel: O ja; wat grappig dat ik dat vergeten was...

Quist: Ja, dat vond Mina ook!

Annabel: Nou ja, weet je nog toen ik in Rotterdam studeerde, toen had ik toch een studievriendin uit Zeeuws-Vlaanderen?

Quist: Ria!

Annabel: Juist, Ria de Ruijter. Die woont hier ergens in de buurt en toen ik haar belde leek het ons enig eens een paar dagen bij te kletsen.

Quist: Zij heeft toen toch haar studie niet afgemaakt?

Annabel: Grut, dat je dat nog weet vader. Nee, ze werd stapelverliefd op een koelkastmonteur en liet haar hele studie vallen om met hem te kunnen trouwen.

Quist: Cool zeg!

Annabel: Ja, nou ja, de ware liefde vader (*kijkt even dromerig voor zich uit*) Dat zou ik ook wel willen.....

Quist: Een koelkastmonteur?

Annabel: Nee! De ware Jacob ontdekken; de liefde van mijn leven!

Quist: Ja, da's ook wat waard. Studie en carrière zijn niet altijd zaligmakend.

Annabel: Hoe zit het nou eigenlijk met jou, vader?

Quist: Goed, dank je.

Annabel: Ik bedoel met de liefde, vader. Je bent nu al zo lang alleen.

Quist: Ik heb jou toch en sinds kort ook nog een dolle Mina die spruiten voor me kookt.

Annabel: Dat bedoel ik allemaal niet. Vader, iemand die een aai over je bol geeft, waar je 's morgens mee wakker wordt, iemand waar je alles mee deelt.

Quist: Aan een aai over mijn bol heb ik geen behoefte, daar raakt mijn haar van door elkaar, 's morgens wakker worden vind ik ALLEEN al erg genoeg; laat staan als er ook nog eens iemand bij is. En alles delen doe ik al met jou, zeker sinds jij mijn bankpasje regelmatig gebruikt.

Annabel: He, vader!! Je begrijpt me heus wel. Een vrouw in je leven!! Kijk je dan niet meer naar vrouwen, vader?

Quist: Nou, ook niet naar mannen hoor, als je daar bang voor was!

Annabel: Ik ben maar voor een ding bang vader; dat je vereenzaamt!

Quist: Krijgen we nu dat verhaal van die Sanseveria weer?

Annabel: Met die Sanseveria komt het wel goed. Die wordt verzorgd door Mina.

Quist: Ben ik blij dat ik die Sanseveria niet ben. Die kan niet eens vluchten.

Annabel: Als je nu een vrouw zou tegen komen, vader. Wat zou je doen?

Quist: Hard weglopen tot ik in veilig gebied ben.

Annabel: Ik begrijp het; mijn vader wil verzuren. Achter de geraniums gaan zitten...

Quist: Nee nee, achter de Sanseveria!

Annabel: Nou ja, goed. Ik hoop dat er nog een keer een vrouw in je leven komt.

Quist: Tsja!! Alsof ik er nog niet genoeg in m'n leven heb! Nee, Annabel, maak je over mij maar geen zorgen. (*staat op*) Nu ik toch de studieboeken er op na ga slaan om mijn boek te schrijven kan ik misschien wel achterhalen wat die Dolle Mina allemaal in d'r vreselijke hersenpan heeft. Misschien kan ik dat arme mens nog helpen, maar ik vrees dat er niets meer aan te doen is.

Annabel: En dan?

Quist: Tjsa, dan zullen we het arme mens uit d'r lijden moeten verlossen, hahahaha. (*af door deur 1*)

Annabel: O wat vreselijk. Hij is zo koppig als een ezel en Mina....nou ja, wat moet je nou met zo'n mens? Daar raak je natuurlijk nooit meer van af! Als ik over een paar weken terug ga naar Leiden is mijn arme vader ten dode opgeschreven. (*de bel gaat*) Wie? O, dat zal Ria zijn. Vlug open doen. (*af door deur 2. Enkele seconden later komen Annabel en Ria op door deur 2*) O, wat is dat lang geleden! En wat zie je er goed uit! Ben je nog altijd bij uhuh?

Ria: Bij Henk, jawel. Mijn grote liefde.

Annabel: O wat romantisch! Jullie leven op een roze wolk natuurlijk!

Ria: Nee, boven de koelkastcentrale.

Annabel: O ja, natuurlijk. Ga zitten, dan roep ik Mina even voor koffie. (*doet deur open en roept: "Mina"*)

Ria: Mina? Heeft je vader een nieuwe vrouw?

Annabel: Nee, was dat maar waar! Mina is onze nieuwe huishoudster, die heb ik aangenomen want ik kan mijn vader natuurlijk niet onbeheerd achterlaten als ik weer aan de studie ga.

Ria: Het moet een geruststelling zijn dat er iemand is die voor hem wil zorgen.

Annabel: (*twijfelend*) Nou...

Mina: (*op door deur 1*) Juffrouw, als ik me niet vergis, heeft u mij geroepen!

Annabel: Ja. Mina; zoals je ziet is mijn vriendin Ria gearriveerd, zou je zo vriendelijk willen zijn koffie voor ons te zetten?

Mina: Juffrouw, mag ik u wijzen op artikel 32 uit mijn arbeidsovereenkomst waarin staat dat ik tussen acht en twaalf uur werkzaamheden verricht van huishoudelijke aard, en tussen twaalf en dertien uur werkzaamheden van culinaire aard.

Annabel: Maar... koffie zetten is toch ook een werkzaamheid van huishoudelijke aard?

Mina: Mag ik u wijzen op de suffix van artikel 32, namelijk om te beginnen artikel 32A: wanneer er wordt gesproken over werkzaamheden van huishoudelijke aard, wordt daarmee bedoeld werkzaamheden zijnde in de sfeer van interieurverzorging, slaapkamerafhandeling en verzetwerk niet zijnde zwaarder dan 25 kilogram te verdelen over het gehele lichaam!

Annabel: O, juist ja! Hoe moet het dan met de koffie?

Mina: De koffie benevens de koffiefilterzakjes staan beide in het rechterbovenkeukenkastje, water komt uit de kraan en het elektrische koffiezetapparaat heeft een gebruiksaanwijzing, ik adviseer u om daarvan bladzijde 24 te lezen.

Annabel: Waarom bladzijde 24?

Mina: Omdat die in 't Nederlands is. De andere pagina's zijn in het Frans, Duits en Italiaans.

Annabel: Is er nou echt geen andere manier?

Mina: Als u bedoelt juffrouw, dat IK de koffie zal produceren, dan vrees ik dat u zult moeten wachten tot 12.00 uur plaatselijke tijd. (*twalf punt nul nul uur*)

Annabel: Ja, maar dan moeten we warm eten!

Mina: Een mogelijkheid is, dat ik koffie produceer tussen twaalf en dertien uur, dat ik die koffie overgiet in een aantal thermoskannen en dat daaruit de koffie genuttigd wordt totdat ik de volgende dag weer tussen 12 en 13 uur plaatselijke tijd nieuwe koffie produceer.

Annabel: Dan drinken we de hele dag oude koffie!

Mina: Anders, juffrouw, stel ik voor dat u zelf de geachte handen uit de mouwen steekt, als u mij deze uitdrukking wilt vergeven.

Annabel: Tsja, er zit niets anders op, vrees ik.

Mina: In dat geval, juffrouw, ga ik verder met mijn werkzaamheden conform mijn arbeidsovereenkomst. Zal ik de tas van de jongedame meenemen naar de logeerkamer?

Annabel: Als deze het gewicht van 25 kilogram niet overschrijdt! (*Mina pakt tas op en gaat boos af door deur 1*)

Ria: Goeiendag!

Annabel: Ja, dat bedoel ik dus. Vader wordt helemaal gek van dat mens. Maar ja, wat moet ik dan? Goede huishoudsters moet je met een lampje zoeken. Bovendien kan ik deze zomaar niet ontslaan.

Ria: Dan raak je er dus nooit meer van af!

Annabel: Nou, moet je luisteren. In de wet op huishoudelijk personeel staat dat je een huishoudster mag ontslaan als het bestaansrecht van haar functie is komen te vervallen.

Ria: Ja, wanneer is dat dan?

Annabel: Als vader een vrouw heeft die kan koken, wassen en strijken!

Ria: O, zijn eigen sloofje zagezegd!

Annabel: Ja! (*bedenkt zich*) Nou ja, zijn eigen vrouw dan natuurlijk he. Wat ons dus nu te doen staat, Ria, is een goede vrouw voor mijn vader zoeken.

Ria: Jaja... ons?

Annabel: Ja, jij als goede vriendin wil mij immers graag helpen.

Ria: O ja!

Annabel: Bovendien mag jouw Henk dan voortaan onze koelkast komen repareren!

Ria; O, ja, da's leuk.

Annabel: Alleen als die kapot is natuurlijk hè?

Ria: Ik weet toevallig iemand die een bureau heeft voor zulke zaken.

Annabel: Een bureau?

Ria: Een soort uitzendbureau voor mensen die een vriendin zoeken, zeg maar.

Annabel: Een relatiebureau?

Ria: Ja, zo kun je 't ook noemen. Die vrouw is een kennisje van me. Zeg, zal ik ze 's bellen?

Annabel: O, ja doe dat Ria. Misschien ligt de oplossing voor onze problemen wel vlakbij!

Ria: (*pakt haar tas en begint er in te rommelen*) Ik heb haar nummer in mijn telefoontje staan. (*vindt het gsm'etje in haar tas en drukt op de knopjes*) Ja, hier heb ik het. Relatiebureau van Alten. Zal ik ze bellen?

Annabel: (*opgewonden*) Ja, doe maar!

Ria: (*drukt op knopje en luistert vervolgens*) ...Uuuuh, Fini, 't is hier met Ria, ja Ria van Henk weet je wel? Zeg, ik zoek een vrouw! (*luistert even en maakt dan een afwerend gebaar*) Neenee, niet voor mezelf! Nee, voor een kennis. Voor een man van een jaar of uuhhh (*kijkt naar Annabel*) zestig? (*Annabel knikt*) Een man dus van een jaar of zestig, omgeving Zaamslag, niet-rokend, geen bartype, kinderen geen bezwaar!

Annabel: NEE!! (*slaat de handen voor de mond*)

Ria: O, kinderen wel bezwaar.

Annabel: Nou, zo hoef je 't nou ook weer niet te formuleren!

Ria: Misschien moeten we die kinderen maar gewoon niet noemen. En Fini; 't is een man van hoog niveau hoor. Een dokter. (*luistert nog even. Met hand op het spreekgedeelte*) Wanneer hebben we ze nodig?

Annabel: Zo spoedig mogelijk!

Ria: (*in de telefoon*) Zo spoedig mogelijk, Fini... Axelsestraat in

Zaamslag, bij dokter Quist, dan vinden ze 't wel. (*luistert nog even*) Nou, bedankt hoor en de groeten aan Tinus, doe!!! (*drukt telefoontje af*) Nou, ze stuurt zo snel mogelijk iemand. Dat gaat allemaal via de computer tegenwoordig. Helaas is Fini niet zo heel goed met computers, maar haar man Tinus wel; die heeft alles in de computer gezet. Maar soms drukt Fini wel eens twee vrouwen tegelijk af en dan gaat er wel eens iets mis.

Annabel: O jee, Ria, wat hebben we nu gedaan? Straks staat er hier een vrouw voor vader aan de deur en vader wil helemaal geen vrouw. Wat moeten we doen?

Ria: Als hij in de gaten heeft dat het doorgestoken kaart is, dan hoeft hij natuurlijk niet meer. Het moet "natuurlijk"gaan. Het moet als vanzelfsprekend zijn.

Annabel: En JIJ hebt daar verstand van, Ria; jij bent ook ooit halsoverkop verliefd geworden. Jij weet dus hoe we dat aan moeten pakken!

Ria: Nou ja, Henk die kwam toen natuurlijk om de koelkast te repareren, en toen heb ik diezelfde dag de koelkast weer kapot gemaakt.

Annabel: Waarom?

Ria: Om te zorgen dat hij weer een keer kwam, natuurlijk. Ik was stapelverliefd. Toen kwam hij dus weer en toen die met zijn hoofd in de koelkast stond, toen is 't gebeurd.

Annabel: Dan zag hij je toch niet?

Ria: Jawel, want ik zat er in.

Annabel: IN de koelkast?

Ria: Ja, expres natuurlijk. 't Heeft ons wel een nieuwe koelkast gekost, dat wel.

Annabel: Goed, maar als nu zo'n vrouw komt van bureau van Alten, dan moeten we iets verzinnen om te zorgen dat het net lijkt alsof het heel natuurlijk is dat ze langskomt.

Ria: Een verpleegster; dat hoor je vaker dat een verpleegster en een patiënt verliefd op elkaar worden.

Annabel: Maar hij is niet ziek.

Quist: (*op door deur 1 met een stapel papieren in zijn handen*) Grut-o-grut-o-grut, Annabel moet je zien wat een stapel papieren dat is! (*ziet nu pas Ria*) Ooh, goedendag...Ria, als ik me niet vergis. (*geeft Ria een hand*)

Ria: Dag doctor Quist.

Quist: Die van de koelkast, als ik me niet vergis? Maar Annabel, wat ik zeggen wou; dat zijn alle aantekeningen die ik in de loop der jaren heb verzameld voor mijn toekomstige boek. Hoe moet ik dat allemaal geordend krijgen? Je weet hoe slecht ik ben in administratie!

Annabel: Ja, vader. Dat zul je dan moeten leren.

Ria: *(krijgt een idee en geeft een dikke knipoog naar Annabel)* Nee, Annabel, wat jouw vader nodig heeft, is een goede secretaresse.

Annabel: *(snapt 't)* Juist! Vader; een secretaresse heeft u nodig.

Quist: Ja, goeiendag, weet je wel wat dat kost?

Ria: Tegenwoordig is dat niet zo duur meer.

Annabel: Welnee, door de euro zijn die maar half zo duur meer.

Ria: Soms krijg je er zelfs gratis een fiets bij.

Annabel: Vader, maak je geen zorgen. Ik zorg persoonlijk dat jij zo snel mogelijk een fonkelnieuwe secretaresse krijgt.

Ria: Inclusief batterijen!

Quist: Ja, maar niet te duur hoor.

Annabel: Maak je geen zorgen. Het komt allemaal goed.

Quist: Dan ga ik eerst mijn bureau verder opruimen. *(tot Ria)* Blijf je logeren?'

Ria: Ja, dat heb ik zo met Annabel afgesproken, als u het goed vindt?

Quist: Ik wel, maar heb je de huishoudster al gezien? *(angstig gezicht)*

Ria: Ik ben goed verzekerd.

Quist: Ora et Labora. *(af door deur 1. Er wordt gebeld)*

Annabel: daar zul je d'r al hebben!

Ria: Dat is snel.

Annabel: Ik zal wel opendoen. *(wil af gaan)*

Ria: Hoort dat eigenlijk ook niet bij de huishoudelijke taken?

Annabel: Dat moeten we eens meenemen in het najaarsoverleg met de bonden! *(af door deur 2)*

Ria: Ik vraag me af of we niet een heleboel problemen op ons nek halen! *(Annabel komt op met de 4^e dame (Lies Bracke) door deur 2)*

Annabel: Kijk nou, Ria, dat bureau van jouw kennis werkt behoorlijk snel!

Lies: *(stelt zich voor)* Goeiendag, ik ben Lies Bracke, van bureau van Alten.

Ria: Hoe kon je hier zo snel wezen?

Lies; Ik woon hier vlak bij, in Spui, dus ik ben op mijn brommertje gestapt en hier ben ik. Mag ik even in de gang mijn haar goed doen?

Daar hangt een spiegel, zag ik.

Annabel: Ja, natuurlijk. *(Lies af door deur 2)*

Ria: En nu?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto